

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः ॥

सुव॒र्गाय॒ वा ए॒तानि॑ लो॒काय॑ हूयन्ते॒ यद्वा॑खि॒णानि॒ द्वाभ्यां॑
गा॒र्ह॒पत्ये॑ जुहोति॒ द्वि॒पाद्यज॑मानः॒ प्रति॑ष्ठित्या॒ आग्नी॑ध्रे
जुहोत्य॒न्तरि॑ख्य ए॒वा क्र॑मते॒ सदो॑ऽभ्यैति॑ सुव॒र्गमे॒वैनं॑
लो॒कं ग॑मयति॒ सौरी॑भ्यामृ॒ग्भ्यां गा॒र्ह॒पत्ये॑ जुहोत्य॒मुमे॒वैनं॑
लो॒कं स॒मारो॑हयति॒ नय॑वत्य॒र्चाग्नी॑ध्रे जुहोति॒ सुव॒र्गस्य॑
लो॒कस्या॒भिनी॑त्यै दि॒वं गच्छु॑ सु॒वः प॒तेति॑ हि॒र॒ण्यम्॥१॥

हु॒त्वोद्भू॑हति॒ सुव॒र्गमे॒वैनं॑ लो॒कङ्ग॑मयति॒ रू॒पेण॑ वो
रू॒पम॒भ्यैमी॑त्याह॒ रू॒पेण॑ ह्या॒सां रू॒पम॒भ्यैति॑ यद्वि॒र॒ण्येन॑
तु॒थो वो॑ वि॒श्ववे॑दा॒ वि भ॑ज॒त्वित्या॑ह॒ तु॒थो हं स्म॒ वै वि॒श्ववे॑दा
दे॒वानां॑ द॒खि॒णा वि भ॑जति॒ तेनै॒वेना॒ वि भ॑जत्ये॒तत्ते॑ अ॒ग्ने
राधः॑ ॥२॥

ऐति॒ सोम॑च्युत॒मित्या॑ह॒ सोम॑च्युतः॒ ह्यस्य॑ राध॒ ऐति॒
तन्मि॒त्रस्य॑ प॒था न॒येत्या॑ह॒ शान्त्या॑ ऋ॒तस्य॑ प॒था प्रे॒त

चन्द्रद॑र्खिणा॒ इत्या॑ह स॒त्यं वा ऋ॒तं स॒त्येनै॒वैनां ऋ॒तेन॒ वि
भ॑जति य॒ज्ञस्य॑ प॒था सु॒विता नय॑न्तीरित्या॑ह य॒ज्ञस्य॒ ह्येताः
प॒था यन्ति॒ यद॑र्खिणा ब्राह्म॑णम॒द्य रा॑ध्यासम्॥३॥

ऋषि॑मार्षेयमित्या॑हैष वै ब्रा॑ह्मण ऋषि॑रार्षेयो यः
शु॑श्रुवान्तस्मा॑दे॒वमा॑ह वि सु॒वः पश्य॒ व्यन्तरि॑र्ख्यमित्या॑ह
सु॒वर्गमे॒वैनं॑ लो॒कं ग॑मयति यत॑स्व स॒दस्यै॑रित्या॑ह
मि॒त्रत्वा॒यास्मद्वा॑त्रा दे॒वत्रा ग॑च्छत॒ मधु॑मतीः प्र दा॒तार॒मा
वि॑श॒तेत्या॑ह व॒यमि॑ह प्र॒दा॒तारः॒ स्मोऽस्मान॑मु॒त्र मधु॑मती॒रा
वि॑श॒तेति॑॥४॥

वावै॑तदा॒ह हि॑र॒ण्यं द॑दाति ज्योति॑र्वै हि॒र॒ण्य॒ज्योति॑रे॒व
पु॒रस्ता॑द्ध॒त्ते सु॒वर्ग॑स्य॒ लो॒कस्यानु॑ख्यात्या अ॒ग्नीधे॑
द॑दात्य॒ग्निमु॑खाने॒वर्तून्प्री॑णाति ब्र॒ह्मणे॑ द॑दाति प्र॒सूत्यै॑
हो॒त्रे द॑दात्या॒त्मा वा ए॒ष य॒ज्ञस्य॒ यद्धो॒तात्मान॑मे॒व य॒ज्ञस्य॒
द॑र्खिणाभिः स॒मर्ध॑यति॥५॥

हिर॑ण्यं राधो राध्यास॒ममु॒त्र मधु॑मती॒रा वि॑श॒तेत्यष्टा॒त्रिंशच्च॑॥१॥ ————— [१]

स॒मि॒ष्टय॒जूंषि॑ जुहोति य॒ज्ञस्य॒ समि॑ष्ट्यै यद्वै य॒ज्ञस्य॒ क्रूरं॑
यद्वि॑लि॒ष्टं यद॑त्येति॒ यन्ना॑त्येति॒ यद॑तिक॒रोति॒ यन्नापि॑ क॒रोति॒

तदेव तैः प्रीणाति नव जुहोति नव वै पुरुषे प्राणाः पुरुषेण
यज्ञः सम्मितो यावानेव यज्ञस्तम्प्रीणाति षडृग्मियाणि जुहोति
षड्वा ऋतव ऋतूनेव प्रीणाति त्रीणि यजूंषि॥६॥

त्रय इमे लोका इमानेव लोकान्प्रीणाति यज्ञं यज्ञं
गच्छ यज्ञपतिं गच्छेत्याह यज्ञपतिमेवैनं गमयति स्वां
योनिं गच्छेत्याह स्वामेवैनं योनिं गमयत्येष ते यज्ञो
यज्ञपते सहसूक्तवाकः सुवीर इत्याह यजमान एव
वीर्यं दधाति वासिष्ठो ह सात्यहव्यो देवभागम्प्रच्छ
यत्सृञ्जयान्बहुयाजिनोऽयीयजो यज्ञे॥७॥

यज्ञम्प्रत्यतिष्ठिपा ३ यज्ञपता ३ विति स होवाच
यज्ञपताविति सत्याद्वै सृञ्जयाः परां बभूवुरिति होवाच यज्ञे
वाव यज्ञः प्रतिष्ठाप्य आसीद्यजमानस्यापराभावायेति देवा
गातुविदो गातुं वित्त्वा गातुमितेत्याह यज्ञ एव यज्ञम्प्रति
ष्ठापयति यजमानस्यापराभावाय॥८॥

यजूंषि यज्ञ एकचत्वारिंशच्च॥२॥ [२]

अवभृथयजूंषि जुहोति यदेवार्वाचीनमेकहायनादेनः
करोति तदेव तैरव यजतेऽपोऽवभृथमवैत्यप्सु वै वरुणः

सा॒ख्यादे॒व वरु॑ण॒मव॑ यज॒ते वर्त्त॑ना॒ वा अ॒न्वित्य॑ य॒ज्ञः
 र॒ख्याऽसि॑ जिघा॒सन्ति॑ सा॒म्रा प्र॑स्तो॒तान्व॑वैति॒ साम॑ वै
 र॒ख्योहा॑ र॒ख्यसाम॑प॒हत्यै॑ त्रि॒र्निध॑न॒मुपै॑ति॒ त्रय॑ इ॒मे लो॒का
 ए॒भ्य ए॒व लो॒केभ्यो॑ र॒ख्याऽसि॑ ॥ ९ ॥

अ॒पं ह॑न्ति॒ पुरु॑षः॒पुरु॑षो नि॒धन॑मुपैति॒ पुरु॑षः॒पुरु॑षो हि
 र॒ख्यस्वी॑ र॒ख्यसाम॑प॒हत्या उ॒रुः हि॑ रा॒जा वरु॑णश्च॒कारे॑त्या॒ह
 प्र॒ति॒ष्ठित्यै॑ श॒तं ते॑ रा॒जन्भि॒षजः॑ स॒हस्र॑मित्या॒ह भे॒षज॑मे॒वास्मै॑
 क॒रोत्य॑भि॒ष्ठितो॑ वरु॑णस्य॒ पाश॑ इत्या॒ह वरु॑णपा॒शमे॒वाभि॑
 ति॒ष्ठति॑ ब॒र्हिर्भि॑ जु॒होत्या॑हु॒तीना॑म्प्रति॒ष्ठित्या॑ अथो
 अ॒ग्नि॒वत्ये॒व जु॒होत्य॑प॒बर्हि॑षः प्रया॒जान् ॥ १० ॥

य॒ज॒ति प्र॒जा वै ब॒र्हिः प्र॒जा ए॒व वरु॑णपा॒शान्मु॑श्च॒त्याज्य॑भागौ
 यज॒ति य॒ज्ञस्यै॒व च॑ख्यु॒षी नान्ते॑रेति॒ वरु॑णं यज॒ति
 वरु॑णपा॒शादे॒वैन॑म्मुश्च॒त्यग्नी॑वरु॒णौ यज॒ति सा॒ख्यादे॒वैन॑
 वरु॑णपा॒शान्मु॑श्च॒त्यप॑ब॒र्हिषा॑वनूया॒जौ यज॒ति प्र॒जा वै ब॒र्हिः
 प्र॒जा ए॒व वरु॑णपा॒शान्मु॑श्चति॒ च॒तुरः॑ प्रया॒जान् यज॒ति
 द्वा॒वनूया॒जौ षट्थ॑सम्प॒द्यन्ते॑ षड्वा ऋ॒तवः॑ ॥ ११ ॥

ऋ॒तुष्वे॒व प्र॒ति ति॒ष्ठत्य॑व॒भृथ॑ निचङ्कु॒णेत्या॑ह यथोदि॒तमे॒व

वरुणमव यजते समुद्रे ते हृदयमुपस्वन्तरित्याह
 समुद्रे ह्यन्तर्वरुणः सं त्वा विशन्त्वोषधीरुताप
 इत्याहाद्विरेवैनमोषधीभिः सम्यञ्च दधाति देवीराप
 एष वो गर्भ इत्याह यथायजुरेवैतत्पशवो वै॥१२॥

सोमो यद्विन्दूनाम्भरुष्येतपशुमान्थस्याद्वरुणस्त्वेनं
 गृहीयाद्यन्न भरुष्येदपशुः स्यान्नैनं वरुणो गृहीयादुपस्पृश्यमेव
 पशुमान्भवति नैनं वरुणो गृह्णाति प्रतियुतो वरुणस्य पाश
 इत्याह वरुणपाशादेव निर्मुच्यतेऽप्रतीरुष्यमा यन्ति
 वरुणस्यान्तरहित्या एधोऽस्येधिषीमहीत्याह समिधैवाग्निं
 नमस्यन्त उपायन्ति तेजोऽसि तेजो मयि धेहीत्याह तेजं
 एवात्मन्धत्ते॥१३॥

रुखांसि प्रयाजानृतवो वै नमस्यन्तो द्वादश च॥३॥ [३]

स्फ्येन वेदिमुद्धन्ति रथारुष्येण वि मिमीते यूपमिनोति
 त्रिवृतमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हरति
 स्तृत्यै यदन्तर्वेदि मिनुयाद्वैवलोकमभि जयेद्यद्वहिर्वेदि
 मनुष्यलोकं वैद्यन्तस्य संधौ मिनोत्युभयोर्लोकयोरभिजित्या
 उपरसम्मितामिनुयात्पितृलोककामस्य रश्नसम्मिताममनुष्यलोकं

च॒षाल॑स॒मि॒तामिन्द्रि॒यका॑मस्य॒ सर्वा॑न्थ्स॒मान्प्रति॑ष्ठाका॑मस्य॒
ये त्रयो॑ मध्य॒मास्ता॑न्थ्स॒मान्पशु॑का॑मस्यै॒तान् वै॥१४॥

अनु॑ प॒शव॑ उप॑ तिष्ठन्ते पशु॒माने॒व भ॑वति॒ व्यति॑षजे॒दित॑रान्प्रज॒
यं का॒मये॑त प्र॒मायु॑कः स्या॒दिति॑ गर्त॒मितं॑ तस्य॑
मि॒नुया॑दुत्तरा॒र्ध्यं व॑र्षिष्ठ॒मथ॒ ह॒सीया॑स॒मेषा॑ वै
गर्त॒मिद्य॑स्यै॒वमि॑नोति॒ ताज॑क्प्र मी॒यते॑ द॒खिणा॑र्ध्यं
व॑र्षिष्ठमि॒नुया॑त्सुव॒र्गका॑मस्याथ॒ ह॒सीया॑स॒माक्रम॑णमे॒व
तथ्सेतुं॑ यज॑मानः कुरुते सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ स॒मष्ट्यै॑॥१५॥

यदे॒कस्मिन्॑ यू॒पे द्वे र॑श॒ने प॑रि॒व्यय॑ति॒ तस्मा॑दे॒को द्वे जा॑ये
वि॒न्दते॒ यन्नैका॑स्र॒ रश॑नां द्वयो॒र्यूप॑योः प॒रि॒व्यय॑ति॒ तस्मान्नैका॑
द्वौ प॒ती वि॒न्दते॒ यं का॒मये॑त॒ स्र्यस्य॑ जा॒येतेत्यु॑पा॒न्ते
तस्य॑ व्यति॑षजे॒त्स्र्ये॒वास्य॑ जा॒यते॒ यं का॒मये॑त॒ पुमा॑नस्य
जा॒येतेत्या॑न्तं तस्य॑ प्र वै॒ष्टये॑त्पुमा॑ने॒वास्य॑॥१६॥

जा॒यतेऽसु॑रा॒ वै दे॒वान्द॑खि॒णत॑ उपा॑नय॒न्तां दे॒वा
उ॑प॒शये॑नै॒वापा॑नुदन्त॒ तदु॑प॒शय॑स्यो॒पशय॑त्वं यद॑खि॒णत॑
उ॑प॒शय॑ उ॑प॒शये॑ भ्रातृ॒व्याप॑नुत्यै॒ सर्वे॑ वा अ॒न्ये यू॒पाः
प॒शुम॑न्तोऽथो॒पशय॑ ए॒वाप॑शुस्तस्य॒ यज॑मानः प॒शुर्य॑न्न

निर्दिशेदार्ति- माच्छेद्यजमानोऽसौ ते पशुरिति निर्दिशेद्यं
द्विष्याद्यमेव॥१७॥

द्वेष्टि तमस्मै पशुं निर्दिशति यदि न द्विष्यादाखुस्ते
पशुरिति ब्रूयान्न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यान्प्रजापतिः
प्रजा असृजत सौऽन्नाद्येन व्यार्ध्यत स एतामेकादशिनीमपश्यत्
वै सौऽन्नाद्यमवारुन्ध यद्दश यूपा भवन्ति दशाख्वरा विराडन्न
विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे॥१८॥

य एकादशः स्तन एवास्यै स दुह एवेनां तेन वज्रो
वा एषा सम्मीयते यदेकादशिनी सेश्वरा पुरस्तात्प्रत्यञ्च
यज्ञः सम्मर्दितोर्यत्पात्नीवतम्मिनोति यज्ञस्य प्रत्युत्तब्धै
सयत्वाय॥१९॥

वै समष्टे पुमानेवास्य यमेव रुन्धे त्रिंशच्च॥४॥ [४]

प्रजापतिः प्रजा असृजत स रिरिचानोऽमन्यत
स एतामेकादशिनीमपश्यत्तया वै स आयुरिन्द्रियं
वीर्यमात्मन्नधत्त प्रजा इव खलु वा एष सृजते यो यजते स
एतर्हि रिरिचान इव यदेषैकादशिनी भवत्यायुरेव तयैन्द्रियं

वीर्यं यजमान आत्मन्धत्ते प्रैवाग्नेयेन वापयति मिथुनं
सारस्वत्या करोति रेतः॥२०॥

सौम्येन दधाति प्र जनयति पौष्णेन बार्हस्पत्यो
भवति ब्रह्म वै देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै प्रजाः प्र
जनयति वैश्वदेवो भवति वैश्वदेव्यो वै प्रजाः प्रजा
एवास्मै प्र जनयतीन्द्रियमेवैन्द्रेणावरुन्दे विशम्मारुतेनौजो
बलमैन्द्राग्नेन प्रसवाय सावित्रो निर्वरुणत्वाय वारुणो मध्यत
ऐन्द्रमा लभते मध्यत एवेन्द्रियं यजमाने दधाति॥२१॥

पुरस्तादैन्द्रस्य वैश्वदेवमालभते वैश्वदेवं वा अन्नमन्नमेव
पुरस्ताद्धत्ते तस्मात्पुरस्तादन्नमद्यत ऐन्द्रमालभ्य मारुतमा
लभते विड्वै मरुतो विशमेवास्मा अनु बध्नाति यदि
कामयेत योऽवगतः सोऽप रुध्यतां योऽपरुद्धः सोऽव
गच्छत्वित्यैन्द्रस्य लोके वारुणमा लभेत वारुणस्य लोक
ऐन्द्रम्॥२२॥

य एवावगतः सोऽप रुध्यते योऽपरुद्धः सोऽव गच्छति
यदि कामयेत प्रजा मुह्येयुरिति पशून्यतिषजेत्प्रजा
एव मोहयति यदभिवाहृतोऽपां वारुणमालभेत प्रजा

वरुणो गृह्णीयादखिणत उदञ्चमा लभतेऽपवाहतोऽ-
पाम्प्रजानामवरुणग्राहाय॥ २३॥

रेतो यजमाने दधाति लोक ऐन्द्र५ सप्तत्रिंशच्च॥५॥ [५]

इन्द्रः पत्निया मनुमयाजयत्ताम्पर्यग्निकृतामुदसृजत्तया
मनुरार्धोद्यत्पर्यग्निकृतम्पालीवतमुत्सृजति यामेव मनुरर्द्ध-
मार्धोत्तामेव यजमान ऋध्नोति यज्ञस्य वा अप्रतिष्ठिताद्यज्ञः
परा भवति यज्ञम्पराभवन्तं यजमानोऽनु परा भवति
यदाज्येन पालीवतः सङ्स्थापयति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै
यज्ञम्प्रतितिष्ठन्तं यजमानोऽनु प्रति तिष्ठतीष्टं वपया॥ २४॥

भवत्यनिष्टं वशयाथ पालीवतेन प्र चरति तीर्थ एव प्र
चरत्यथो एतर्ह्येवास्य यामस्त्वाष्ट्रो भवति त्वष्टा वै रेतसः
सिक्तस्य रूपाणि वि करोति तमेव वृषाणम्पालीष्वपि सृजति
सोऽस्मै रूपाणि वि करोति॥ २५॥

वपया षट्त्रिंशच्च॥६॥ [६]

घ्नन्ति वा एतत्सोमं यदभिषुण्वन्ति यत्सौम्यो भवति
यथा मृतायानुस्तरणीं घ्नन्ति तादृगेव तद्यदुत्तरार्धे वा मध्ये
वा जुहुयाद्देवताभ्यः समदं दध्यादखिणार्धे जुहोत्येषा वै

पितॄणां दिग्स्वायामेव दिशि पितृन्निरवदयत उद्गातृभ्यो
हरन्ति सामदेवत्यो वै सौम्यो यदेव साम्रश्छम्बद्गुर्वन्ति
तस्यैव स शान्तिरव॥२६॥

ईर्ष्यन्ते पवित्रं वै सौम्य आत्मानमेव पवयन्ते य
आत्मानं न परिपश्येदितासुः स्यादभिदिं कृत्वावेर्ष्येत
तस्मिन् ह्यात्मानम्परिपश्यत्यथो आत्मानमेव पवयते यो
गतमनाः स्यात्सोऽवेर्ष्येत यन्मे मनः परागतं यद्वा मे
अपरागतम्। राज्ञा सोमेन तद्वयमस्मासु धारयामसीति मन
एवात्मन्दाधार॥२७॥

न गतमना भवत्यप वै तृतीयसवने यज्ञः क्रामतीजानादनीज
घृतस्य यजत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताश्चैव यज्ञं
च दाधारोपांशु यजति मिथुनत्वाय ब्रह्मवादिनो वदन्ति
मित्रो यज्ञस्य स्विष्टं युवते वरुणो दुरिष्टं कं तर्हि
यज्ञः कं यजमानो भवतीति यन्मैत्रावरुणीं वशामालभते
मित्रेणैव॥२८॥

यज्ञस्य स्विष्टं शमयति वरुणेन दुरिष्टं नार्तिमार्च्छति
यजमानो यथा वै लाङ्गलेनोर्वरा प्रभिन्दन्त्येवमृक्सामे

य॒ज्ञम्प्र भि॑न्तो यन्मै॑त्रावरु॒णीं व॒शामा॑लभ॒न्ते य॒ज्ञायै॑व
 प्रभि॑न्नाय म॒त्यम॑न्ववा॒स्यति॑ शान्त्यै॑ या॒तया॑मानि॒ वा ए॒तस्य॑
 छन्दा॑ँसि॒ य ई॒जान॑श्छन्द॒सामे॑ष रसो॒ यद्व॒शा यन्मै॑त्रावरु॒णीं
 व॒शामा॑लभ॒न्ते छन्दा॑ँस्ये॒व पुन॑रा प्री॒णात्य॑या॒तयाम॑त्वा॒याथो॑
 छन्दः॑स्वे॒व रसं॑ दधाति॥ २९॥

अवं दाधार मित्रेणैव प्रीणाति षट् ॥ ७ ॥ [७]

दे॒वा वा इ॒न्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ १ व्य॑भजन्त॒ ततो॑ यद॒त्यशि॑ष्यत॒
 तद॑ति॒ग्राह्या॑ अभ॒वन्त॑द॒तिग्रा॑ह्या॒णाम॑ति॒ग्राह्य॑त्वं यद॑ति॒ग्राह्या॑
 गृ॒ह्यन्त॑ इन्द्रि॒यमे॒व तद्वी॒र्यं॑ यज॑मान आ॒त्मन्ध॑त्ते तेजं॑
 आग्ने॑येनै॒न्द्रि॒यमै॒न्द्रेण॑ ब्रह्म॒वर्च॑सः सौ॒र्येणो॑प॒स्तम्भ॑नं॒ वा
 ए॒तद्य॑ज्ञस्य॒ यद॑ति॒ग्राह्या॑श्च॒क्रे पृ॒ष्ठानि॑ यत्पृ॒ष्ठे न गृ॑ही॒यात्प्रा॑ञ्च
 य॒ज्ञम्पृ॒ष्ठानि॑ सः शृ॒णीयु॑र्यदु॒क्थ्ये॑ ॥ ३० ॥

गृ॒ही॒यात्प्र॒त्यञ्च॑ य॒ज्ञम॑ति॒ग्राह्याः॑ सः शृ॒णीयु॑र्विश्वजि॒ति
 सर्व॑पृ॒ष्ठे ग्र॑ही॒तव्या॑ य॒ज्ञस्य॑ स॒वीर्य॑त्वाय॒ प्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यो॑
 य॒ज्ञान्वादि॑श॒त्स प्रि॒यास्त॑नूर॒प न्य॑धत्त॒ तद॑ति॒ग्राह्या॑
 अभ॑वन्वि॒तनु॑स्तस्य॒ यज्ञ॑ इत्या॒हु॒र्यस्या॑ति॒ग्राह्या॑ न गृ॒ह्यन्त॑
 इत्य॑प्यग्नि॒ष्टोमे॑ ग्र॑ही॒तव्या॑ य॒ज्ञस्य॑ स॒तनु॑त्वाय॒ दे॒वता॑ वै

सर्वाः सदृशीरासन्ता न व्यावृतमगच्छन्ते देवाः॥३१॥

एत एतान्ग्रहानपश्यन्तानगृह्णताग्नेयमग्निरेन्द्रमिन्द्रः
सौर्यं सूर्यस्ततो वै तैऽन्याभिर्देवताभिर्व्यावृतमगच्छन्
यस्यैवं विदुषं एते ग्रहा गृह्यन्ते व्यावृतमेव पाप्मना
भ्रातृव्येण गच्छतीमे लोका ज्योतिष्मन्तः समावद्दीर्याः
कार्या इत्याहुराग्नेयेनास्मिल्लोके ज्योतिर्धत्त ऐन्द्रेणान्तरिक्ष
इन्द्रवायू हि सयुजौ सौर्येणामुष्मिल्लोके॥३२॥

ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्तोऽस्मा इमे लोका भवन्ति
समावद्दीर्यानेनान्कुरुत एतान् वै ग्रहान्बम्बाविश्ववयसाववित्ताम्
ताभ्यामिमे लोकाः पराश्चश्चार्वाश्चश्च प्राभुर्यस्यैवं विदुषं एते
ग्रहा गृह्यन्ते प्रास्मा इमे लोकाः पराश्चश्चार्वाश्चश्च
भान्ति॥३३॥

उक्त्यं देवा अमुष्मिल्लोक एकान्नचत्वारिंशच्च॥८॥ [८]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा अदाभ्ये
छन्दांसि सर्वनानि समस्थापयन्ततो देवा अभवन्परासुरा
यस्यैवं विदुषोऽदाभ्यो गृह्यते भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो
भवति यद्वै देवा असुरानदाभ्येना- दभ्रुवन्तददाभ्यस्यादाभ्यत्वं

य ए॒वं वेदं द॒भ्रोत्ये॒व भ्रातृ॑व्यं नैन॒म्भ्रातृ॑व्यो द॒भ्नोति॥ ३४॥

ए॒षा वै प्र॒जाप॑तेरतिमो॒खिणी॑ नाम॒ तनूर्य॑ददा॒भ्य
उप॑नद्धस्य गृ॒ह्णात्यति॑मु॒त्तया॒ अति॑ पा॒प्मान॒म्भ्रातृ॑व्यम्मुच्यते॒ य
ए॒वं वेद॑ घ्नन्ति॒ वा ए॒तत्सोमं॑ यद॑भिषु॒ण्वन्ति॒ सोमे॑ ह॒न्यमाने॑
य॒ज्ञो ह॑न्यते॒ य॒ज्ञे यज॑मानो ब्रह्म॒वादि॑नो वदन्ति॒ किं तद्य॒ज्ञे
यज॑मानः कुरुते॒ येन॒ जीव॑न्त्सुव॒र्गं लो॒कमे॑तीति॒ जीव॑ग्र॒हो
वा ए॒ष यद॑दा॒भ्योऽन॑भिषु॒तस्य॑ गृ॒ह्णाति॒ जीव॑न्तमे॒वैनं॑
सुव॒र्गं लो॒कं ग॑मयति॒ वि वा ए॒तद्य॒ज्ञं छि॑न्दन्ति॒ यद॑दा॒भ्ये
सं॒स्था॒पय॑न्त्य॒शून॑पि॒ सृज॑ति॒ य॒ज्ञस्य॑ संत॑त्यै॥ ३५॥

द॒भ्रोत्ये॒नभिषु॑तस्य गृ॒ह्णात्ये॒कात्र॑वि॒श॒तिश्च॑॥ ९॥ [९]

दे॒वा वै प्र॒बाहु॑ग्र॒हान॑गृ॒ह्णत॒ स ए॒तम्प्र॒जाप॑तिर॒शुम॑पश्य॒त्तमं॑
तेन॒ वै स आ॑र्ध्रो॒द्यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ऽशु॒र्गृह्य॑तं ऋ॒ध्रोत्ये॒व
स॒कृद॑भिषु॒तस्य॑ गृ॒ह्णाति॒ स॒कृद्धि॑ स तेना॒र्ध्रोन्मन॑सा गृ॒ह्णाति॒
मन॑ इ॒व हि प्र॒जाप॑तिः प्र॒जाप॑ते॒रास्या॒ औदु॑म्बरेण गृ॒ह्णात्यूर्वा॑
उ॒दुम्ब॑र॒ ऊर्ज॑मे॒वाव॑ रु॒द्धे चतुः॑स्र॒क्ति भ॑वति दि॒ख्यु॥ ३६॥

ए॒व प्रति॑ तिष्ठति॒ यो वा अ॒शोरा॑य॒तनं॑ वेदा॒यत॑नवान्भवति
वाम॑दे॒व्यमि॒ति साम॒ तद्वा अ॑स्या॒यत॑न॒म्मन॑सा॒ गाय॑मानो

गृह्णात्यायतनवानेव भवति यदध्वर्युरंशुं गृह्णन्नार्धयेदुभाभ्यां
 नर्धयेताध्वर्यवे च यजमानाय च यदर्धयेदुभाभ्यामृध्येतानवानं
 गृह्णाति सैवास्यर्द्धिर्हिरण्यमभि व्यनित्यमृतं वै हिरण्यमायुः
 प्राण आयुषैवामृतमभि धिनोति शतमानम्भवति शतायुः
 पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति॥३७॥

दिक्ष्वनिति विंशतिश्च॥10॥ ————— [१०]

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशत्स रिरिचानोऽमन्यत्
 स यज्ञानां षोडशधेन्द्रियं वीर्यमात्मानमभि समंक्खिदत्
 तथ्योऽश्वभवन वै षोडशी नाम यज्ञोऽस्ति यद्वाव षोडशं
 स्तोत्रं षोडशं शस्त्रं तेन षोडशी तथ्योऽश्विनः षोडशित्वं
 यथ्योऽशी गृह्यते इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान आत्मन्यत्ते
 देवेभ्यो वै सुवर्गो लोकः॥३८॥

न प्राभवत् एतं षोडशिनमपश्यन्तमगृह्णत् ततो वै
 तेभ्यः सुवर्गो लोकः प्राभवद्यथ्योऽशी गृह्यते सुवर्गस्य
 लोकस्याभिजित्या इन्द्रो वै देवानामानुजावर आसीत्स
 प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतं षोडशिनम्प्रायच्छत्तमगृह्णीत्
 ततो वै सोऽग्रं देवतानाम्पर्यैद्यस्यैवं विदुषः षोडशी

गृह्यते॥ ३९॥

अग्रमेव संमानानाम्पर्येति प्रातःसवने गृह्णाति वज्रो
वै षोडशी वज्रः प्रातःसवनं स्वादेवैनं योनेर्निर्गृह्णाति
सवनेसवनेऽभि गृह्णाति सवनात्सवनादेवैनम्प्रा जनयति
तृतीयसवने पशुकामस्य गृह्णीयाद्वज्रो वै षोडशी
पशवंस्तृतीयसवनं वज्रेणैवास्मै तृतीयसवनात्पशूनं रुद्धे
नोक्थ्ये गृह्णीयात्प्रजा वै पशवं उक्थानि यदुक्थ्ये॥ ४०॥

गृह्णीयात्प्रजाम्पशूनस्य निर्दहेदतिरात्रे पशुकामस्य
गृह्णीयाद्वज्रो वै षोडशी वज्रेणैवास्मै पशूनंवरुध्य
रात्रियोपरिष्ठाच्छमयत्यप्यग्निष्टोमे राजन्यस्य गृह्णीयाद्वावृत्कामो
हि राजन्यो यजते साह एवास्मै वज्रं गृह्णाति स एनं वज्रो
भूत्या इद्धे निर्वा दहत्येकविंशं स्तोत्रम्भवति प्रतिष्ठित्यै
हरिवच्छस्यत् इन्द्रस्य प्रियं धाम॥ ४१॥

उपाप्रोति कनीयांसि वै देवेषु छन्दांस्यस्यासञ्ज्यायांस्यसुरे
ते देवाः कनीयसा छन्दासा ज्यायश्छन्दोऽभि व्यशंसन्ततो
वै तेऽसुराणां लोकमवृञ्जत यत्कनीयसा छन्दासा
ज्यायश्छन्दोऽभि विशंसति भ्रातृव्यस्यैव तल्लोकं वृङ्क्ते

षडुखराण्यति रेचयन्ति षड्वा ऋतवं ऋतूनेव प्रीणाति
चत्वारि पूर्वाण्यवं कल्पयन्ति॥४२॥

चतुष्पद एव पशूनवं रुद्धे द्वे उत्तरे द्विपद एवावं
रुद्धेऽनुष्टुभमभि सम्पादयन्ति वाग्वा अनुष्टुप्तस्मात्प्राणानां
वागुत्तमा संमयाविषिते सूर्ये षोडशिनः स्तोत्रमुपाकरोत्येतस्मिन्
लोक इन्द्रो वृत्रमहन्त्साख्यादेव वज्रम्भ्रातृव्याय प्र
हरत्यरुणपिशंगोऽश्वो दखिषणैतद्वै वज्रस्य रूपं
समृद्धौ॥४३॥

लोको विदुषः षोडशी गृह्यते यदुक्थ्ये धाम कल्पयन्ति सप्तचत्वारिंशच्च॥११॥[११]